

۲۴ - نگین اسم اعظم

از حضرت عبدالمہاء در خطابی است قوله العزیز: و اما شرح مسیو انزل من در خصوص نگین اسم اعظم هر چند بدرجہ مقارن حقیقت است ولی باید که تعمق زیاد نمایند و تدبیر کلی فرمایند زیرا مرکب از دو باء است و چهار هاء و شر باء در تفسیر بسم الله الرحمن الرحیم مرقوم گردیده بسیار مفصل است درین نامه نگنجد رجوع بان شود تکرر باء اشاره به مقام غیب و شہود است و اما چهار هاء که ارکان اربعه بیت توحید است و عددش متمم عشره است زیرا یک با دو سه سه و سه شش و چهار ده و اشاره باین مقام در آیه قرآن است و اتمناہ بعشر باری هاء را عدد پنج است و این هاء هویت و حقیقت رحمانیت است در عدد پنج که عدد باب است ظاهر و آشکار است لهذا در قصّ نگین اسم اعظم با باء هاء ترکیب شده است و همچنین اسم اعظم از آن نقش ظاهر و عدد اسم اعظم نه است چون نه را که عدد بہاء است در باب که عدد پنج است ضرب نمائید نه پنج است که چهل و پنج گردد و همچنین پنج را که عدد باب است در نه ضرب کنی که عدد بہاء است چهل و پنج است و این عدد با عدد آدم مطابق است و همچنین مفردات نه را چون جمع کنی چهل و پنج است یک و دو سه سه و سه شش شش و چهار ده و پنج پانزده پانزده و شش بیست و یک بیست و یک و هفت بیست و هشت بیست و هشت و هشت سی و شش سی و شش و نه چهل و پنج و همچنین چون عدد باب را جمع کنی پانزده گردد یک و دو سه سه و سه شش شش و چهار ده ده و پنج پانزده مطابق عدد حوا است و موافق حدیث انا و علی ابوا هذا الامة مقصد از آدم حقیقت فائضه متجلّیہ فاعله است که عبارت از ظهور اسماء و صفات الہیہ و شئون رحمانیہ است و حوا حقیقت مقبسه مستفیضہ مستنبثہ منفعله است که منفعّل بجمیع صفات و اسماء الہیہ باری این ادنی رمزی از ترکیب اسم اعظم در فصّ نگین رحمانی است و همچنین ملاحظہ کنید کہ . . . سطوح ثلاثہ عالم حق و عالم امر و عالم خلق است کہ مصادر آثار است عالم حق مصدر فیض جلیل است و عالم امر مرآت صافیہ لطیفہ کہ مستنبثی از شمس حقیقت است و عالم خلق مصدر اقتباس انوار است کہ بواسطه وسیلہ کبری المستفیضہ من الحق و المفیضہ علی الخلق حاصل گردد باری باء حقیقی کہ حقیقت کلیہ است چون در مراتب ثلاثہ از ذرّوۃ اعلی تا بمرکز ادنی نزول و تجلّی کرد جامع و واجد عوالم شد و در افق عزّت قدیمہ دو کوکب نورانی ساطع و لامع گردید کوکبی از یمین و کوکبی از یسار و این رمز عظیم دو شکلی است کہ در یسار و یمین اسم اعظم در فصّ نگین محترم ترسیم گردیده و

رمز از ظهور جمال ابهی و حضرت اعلی است و هر چند دو شکل یمین و یسار بصورت ستاره است ولی اشاره به هیكل انسانی است که عبارت از سر و دو دست و دو پا است .